

BASSET ARTESIEN NORMAND

URSPRUNGLAND/HEMLAND: Frankrike FCI nr-34, SKK stand.k.2004-09-01

ANVÄNDNINGSSOMRÅDE:

Drivande hund.

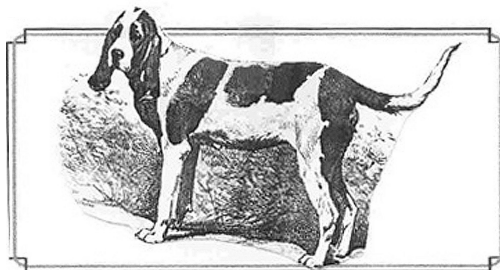
BAKGRUND/ÄNDAMÅL:

Aveln med inriktning på korthårig fransk basset, började omkring år 1870.

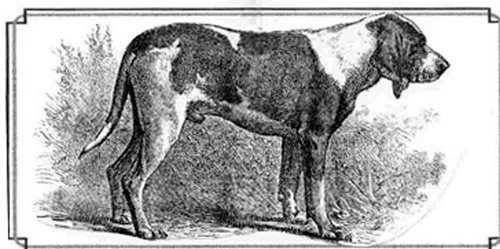
Utifrån ett sannolikt gemensamt ursprung skapade le Couteux de Canteleu en hund av brukstyp med raka framben kallad Artois, medan Louis Lane utvecklade en mer iögonfallande typ med krokiga framben kallad Normand. Man fick vänta ända till år 1924 innan namnet Basset Artesien Normand antogs. Leon Verrier, som vid 77 års ålder, år 1927 övertog ledningen av rasklubben, ville förstärka det normandiska inslaget i rasen.

I standardboken för drivande hundar år 1930, där de båda basset-varianterna artois och artesien normand upptagits, finns följande notering, som avser den senare: *"Jaktklubbskommittén beslutar att notera att Basset Artesien Normand bör vara en övergångsvariant mot en ras av typ Normand utan inslag av Artois"*.

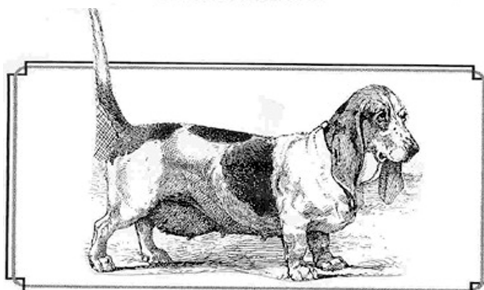
Rasen jagar lika bra ensam som i grupp och är skalldrivande. Dess korta ben gör att de kan tränga in i den tätaste vegetationen dit en högbent hund inte kan komma och driva ut viltet som sökt skydd därinne. Den jagar med förkärlek kaniner men den jagar lika bra hare och rådjur. Den spårar och driver vilt med stor säkerhet, inte fort men målmedvetet och med kraftigt skall.

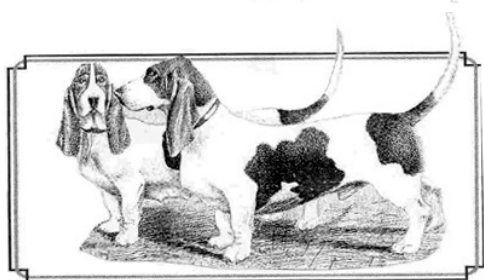
D'Artois Demi-Sang Normand

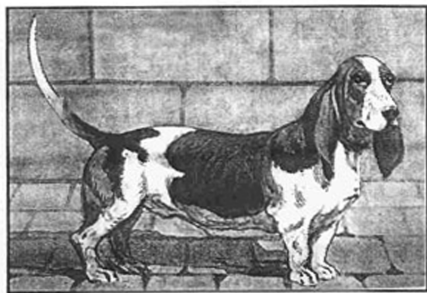
Chien de Normandie

Couteux-typ (1890)

Basset D'Artois (1890)

Basset Artesien Normand 1930

HELHETSINTRYCK:

En i förhållande till sin höjd lång hund, som skall vara robust och samlad och vars huvud skall påminna om ädelheten hos grand chien normand.

KOMMENTAR

För att illustrera de numera "utdöda" raserna visas här några bilder med Lane-typ, Couteulx- typ samt den i standardens helhetsintryck nämnda rasen Grand Chien Normand.

UPPFÖRANDE/KARAKTÄR:

Med sitt goda och välljudande skall, driver den målmedvetet viltet utan alltför hög fart.

Karaktär: glad och mycket tillgiven.

KOMMENTAR

Det är av stor betydelse att rasen upplevs som glad och mycket tillgiven. Detta är ett av rasens allra viktigaste kännetecken. I Frankrike går den under benämningen "Frankrikes familjehund nr 1". Rasen är förskonad från dålig mentalitet. Det är av stor vikt att domaren i sin bedömning av mentaliteten hos rasen ser till att det medför prisnedsättning om hunden ej är "glad och mycket tillgiven".

Viktiga måttförhållanden:

Förhållandet mellan mankhöjd och kroppslängd skall vara 5:8

Förhållandet mellan bröstorgens djup och kroppslängden skall vara ca 2:3

Förhållandet mellan skallens bredd och huvudets längd skall vara ca 1:2

Förhållandet mellan nosryggens längd och skallens längd skall vara ca 10:10

HUVUD

Huvudet skall var torrt.

KOMMENTAR

I standardens inledning sägs att rasen skall se ädel ut. Ädelheten är mycket viktig för att ge rasen dess kännetecken. I dag tar domarna alltför lite hänsyn till detta, i synnerhet gäller detta hanhundar. Maskulinitet har inget med grova huvuden att göra! Ganska vanligt är korta nospartier och breda skallpartier, något som skall medföra prisnedsättning. Proportionerna i huvudet skall vara 10:10 och ädelheten är viktig!

Skallparti: Skallen skall vara välvd och måttligt stor med tydligt framträdande nackknöl.

Stop: Stopet skall vara tydligt men ej överdrivet markerat.

Nosrygg: Nosryggen skall ha ungefär samma längd som skallen och vara lätt böjd.

Nostryffel: Nostryffeln skall vara svart och stor samt något framskjuten. Näsborrharna skall vara väl öppna.

Nosparti: Nosryggen skall ha ungefär samma längd som skallen och vara lätt böjd.

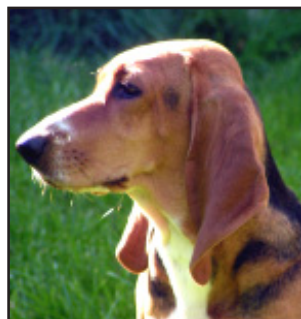
Läppar: Överläppen skall väl täcka underkäken men får varken ha för mycket överhäng eller vara för stram

Käkar/tänder: Saxbett

KOMMENTAR

*Rasen har inga större problem med bett, dock förekommer klena underkäkar, vilket bör uppmärksammas och medföra prisnedsättning. Tandförluster förekommer knappt alls. Rasen kan ibland ha för många tänder (insiciver) vilket bör noteras i kritiken.
. Detta bör dock inte föranleda sänkt pris.*

Kinder: På kinderna skall huden bilda ett eller två veck.

Utmärkt huvud
med tunna, långa öron.

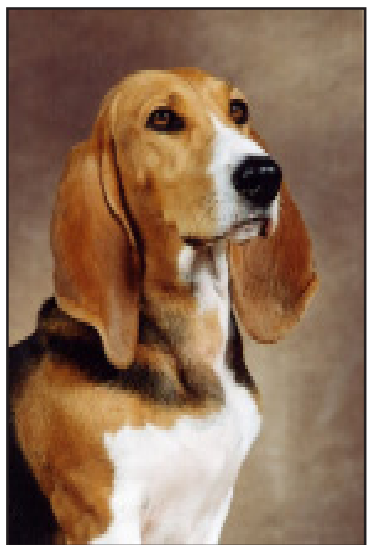
Alltför kilformat huvud,
något högt ansatta och
korta öron vilket ger ett
oädel intryck.

Alltför bred skalle med
något broskiga öron-
musslor och något kort
nosparti.

*Snipigt nosparti och
avsaknad av ädelheten.*

*Ett ädelt uttryck, kunde
dock ha något tunnare
öron samt den
klassiska mörka
rundeln vid tinningen.*

Ögon: Ögonen skall vara ovala och stora. De skall vara mörka och harmoniera med pälsfärgen. Blicken skall vara lugn och allvarlig. Det röda inre ögonlocket får synas men får inte vara framträdande.

KOMMENTAR

Ögonen skall vara mandelformade för att uppnå det eleganta uttrycket. Runda glosformade ögon spolierar det korrekta uttrycket.

Observera dock att ljusa hundar tillåts ha ljusare ögonfärg vilken harmonierar med pälsfärgen

Öron: Öronen skall vara ansatta så lågt som möjligt och aldrig högre än en tänkt linje mellan ögonen. De skall vara smala vid fästet och väl inrullade. De skall vara tunna, mjuka och mycket långa och skall minst nå till nostryffeln och helst sluta i en spets.

KOMMENTAR

Hundar med högt ansatta öron har också ofta en för bred och grov skalle. Med detta följer också oftast en tjock öronmussla samt för tjocka öronläder som faller platt och lite utstående från kinden. För korta eller platta öron spolierar uttrycket och skall medföra prisnedsättning.

Hals: Halsen skall vara ganska lång med måttlig mängd löst halsskinn

KOMMENTAR

På grund av rasens väl tilltagna längd i kroppen skall halsen vara ganska lång. Med en korrekt skuldra och en ganska lång hals får den eftersträfvansvärda eleganta helheten. I rörelse för sig rasen med stolt resning. Vad gäller hakpåsen finns den som en naturlig följd av de lite lågt ansatta öronen. Hakpåsar får dock aldrig bli påtagliga eller framträdande.

KROPP

Rygglinje:

Ryggen skall vara bred och välutvecklad.

Ländparti:

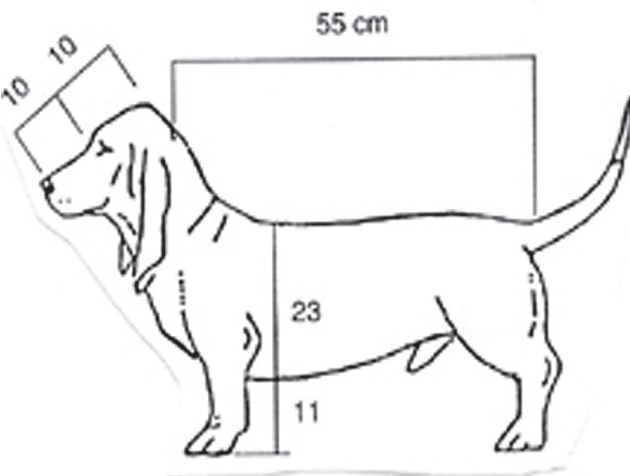
Länden skall vara lätt välvd.

Kors:

Korset skall ha en lätt välvning.

Bröstkorg:

Bröstkorgen skall vara oval och långsträckt. Revbenen skall vara långa och ha lång sträckning bakåt. Bröstbenet skall vara långt och med väl utvecklat förbröst. Flankerna skall vara fylliga och bröstlinjen skall tydligt nå nedanför armbågarna.

KOMMENTAR

Uppfödarna har sedan föregående exteriördomarkonferens förbättrat rasens problem med bröstkorgar, inte bara revbensens välvning och bröstkorgens form utan även bröstbenets längd samt "fritt" hängande revben. Det finns dock fortfarande individer med deformerade och ej korrekta bröstkorgar. Därför är det av stor vikt att domarna verkligen "känner igenom" hela bröstkorgen och bröstbenet, ej bara revbensbågarna.

Förbröstatet skall vara mycket välmarkerat och djupet på brösttorgen ska tydligt nå nedanför armbågarna. Juniorer kan se lite "luftiga och grunda" ut innan de är färdigutvecklade. Buklinjen skall endast vara mjukt/måttligt uppdragen och flankerna/ljumskpartiet väl utfyllt.

Svans:

Svansen skall vara tämligen lång, kraftig vid fästet och jämnt avsmalnande mot spetsen. När hunden står stilla skall svansspetsen kunna nå marken. Svansen skall bäras sabelformad och får aldrig vara böjd över ryggen. Svansen får inte heller ha längre, borstigt hår mot svansspetsen. Det är absolut förbjudet att trimma svansen på utställningshundar.

KOMMENTAR

Svansföringen påverkar helhetsintrycket i allra högsta grad. Den önskvärda korrekt uppåt burna mjukt sabelformade svansen är det man helst vill se. Avvikelse som lågt burn svans, ej korrekt sabelform eller s.k. "glad svans"/ alltför böjd över ryggen förekommer och skall påverka prissättningen i förhållande till graden av avvikelsen.

EXTREMITETER

Framställ

Helhetsintryck: Frambenen skall vara korta och kraftiga. De skall vara krokiga eller näst intill. Tendensen till krokighet skall vara fullt synlig. Ett fåtal hudveck , utan överdrifter, på handlovarna, skall betraktas som en förtjänst.

Alltför svängd front. Ej godtagbar.

KOMMENTAR

Frambenens form är av stor betydelse för rasen. Krokigheten får ej vara av sådan art att frambenen snuddar vid varandra i rörelse. Krokigheten skall påverka och sänka hundens fart vid drev. Asymmetriska fronter skall medföra prisnedsättning, liksom alltför raka framben.

Att kombinera krokiga framben med framåtriktade tassar är svårt. Det är viktigt att tassarna är väl slutna. Det förekommer lösa/spretiga och platta tassar samt veka mellanhänder vilket inte borgar för god funktion på en arbetande ras. Tassar där den ena pekar rakt fram och den andra pekar något eller mycket utåt skall också uppmärksammas. Det är viktigt att hunden står på hela tassarna.

Skulderblad: Skuldrorna skall vara muskulösa och snedställda.

Armbåge: Armbågarna skall vara åtliggande.

Framtassar: Tassarna skall vara ovala och något långsträckta. Tårna skall vara väl slutna och riktade rakt framåt så att hela tassens stöder mot marken.

Utmärkt ställning, men ge dock akt på den alltför korta överarmen. Rasen har ibland för korta överarmar, som påverka steget!

Hane av utmärkt typ. Utmärkt över- och underlinje. Utmärkt benstomme och lågt ansatta hasor. Notera även den "romanska näsan" – ett plus vid bedömning.

Bakställ

Helhetsintryck: Bakbenen skall vara så ställda att de bildar en vertikal linje från sittbensknölen - över mitten av underbenet - hasen och mellanfoten till tassens.

Lår: Låren skall vara muskulösa och utfyllda.

Has: Hasorna skall vara kraftiga korta och så vinklade att baktassarna är lätt underställda i stående. Ett litet hudveck på hälbensutskottet är inget fel.

Mellanfot: Mellanfötterna skall vara korta och starka.

Baktassar: Baktassarna som framtassarna.

Tik av godtagbar typ. Alltför platta öron som ej rullar sig. Mycket vid i fronten på grund av de lösa och korta överarmar.

RÖRELSER:

Gången skall vara jämn och ledig med lugna rörelser.

HUD: Huden skall vara smidig och tunn.

PÄLS:

Pälsstruktur. Pälsen skall slät, kort och tät, utan att vara alltför tunn.

Färg. Pälsen skall vara rödgul och vit med svart mantel (trefärgad) eller rödgul och vit (tvåfärgad). Hos den första varianten skall huvudet vara väl täckt av rödgul, gulröd färg och ha en mörkare rundel vid vardera tinningen. Manteln skall vara svart, grävlingfärgad eller harfärgad.

KOMMENTAR

Den mörkare rundeln vid vardera tinningen är något som ibland saknas. Enligt standarden skall den finnas och kan därmed kommenteras i kritiken.

STORLEK/VIKT: Mankhöjden såväl för hanhund som tik: 30-36 cm +/- 1cm för i övrigt utmärkta individer är tillåtet.

Vikt 15-20 kg.

Tik av god typ. Alltför högt ansatta öron och klen underkäke. Önskvärt vore också bättre förbröst.

Tik av utmärkt typ. Notera särskilt den låga hasen och det muskulösa bakstället.

KOMMENTAR

Basset Artesien Normand används i första hand som rådjursdrivande hund i Norden. Det är alltså av stor betydelse hur drev-sättet är. Vid samtal med franska upp- födare visar sig det att tankegången är identisk i Frankrike. Där används hunden i första hand för kaninjakt och drevfarten har stor betydelse. Bland svenska uppfödare finns en stor medvetenhet ang mankhöjden. Tyvärr ger standarden i dag samma mankhöjdsnorm för såväl hane och tik, något som ibland kan göra aveln svårare. I den franska texten ang mankhöjd står att +/- 1 cm accepteras för hundar av i övrigt excellent typ. Tyvärr har denna cm tolererats även för hundar som är av god typ. Många domare tar inte hänsyn till att hunden skall vara av utmärkt typ för att få 37 cm godkänd som mank- höjd. Under rubriken diskvalificerande fel förekommer meningen fel mankhöjd, vilket skall leda till 0 pris. Uppfödare är mycket måna om att detta följs.

Att en låg hund har klen benstomme skall medföra prisnedsättning. Artesienen är en "stor" hund med korta ben, vikten 15-20 kg bekräftar detta, men det förstärks också av texten "för tunn benstomme" under rubriken diskvalificerande fel.

FEL:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

Huvud:

- Flat skalle
- Bred panna
- Pannans mittfåra alltför markerad
- Platta, runda, tjocka, för högt eller brett ansatta öron
- Ljusa eller runda ögon, utstående ögon eller ögon som visar för mycket av bindhinnan

Hals:

- Kort hals

Kropp:

- Mjuk rygg eller svankrygg
- För lång, sned eller grov svans
- Det svärdformade brosket på bakre delen av bröstbenet för kort eller tillbakabildat
- Platt eller deformerad bröstkorg

Framben:

- Raka eller korta skuldror med otillräcklig muskulatur
- Handlovar som berör varandra
- Utåtvridna mellanhandsben, överkotade ben eller för krokiga ben
- Ej åtliggande armbågar
- Platta tassar
- Spretiga tår

Bakben:

- Tunna lår
- Trångt eller för brett ställda hasor

Päls:

- Mjuk, utpräglad lång eller fransig päls

Färg:

- Sotfärgat huvud

Uppförande/Karaktär:

- Ängslighet .

DISKVALIFICERANDE FEL:

- Otypiska hundar
- Fel mankhöjd
- Överbett
- Mycket ljusa ögon
- För kort bröstkorg eller avsaknad av svärdformat broskparti
- Starkt deformerad bröstkorg
- Helt raka framben
- För tunn benstomme
- För sotfärgat huvud
- Alltför talrika svarta prickar (ticks), vilket ger den vita färgen i pälsen en blåaktig ton
- Ängsliga eller aggressiva hundar

NOTA BENE:

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

TESTIKLAR:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

KOMMENTAR

Basset Artesian Normand har tidigare ingått som en listad ras i "Särskilda Rasspecifika Domaranvisningar" (SRD). Men vid senaste revisionen av SRD beslöts det att det inte längre fanns anledning att den ska vara med.